

ת"פ 61242/08/18 - המאשימה: מדינת ישראל נגד ודים צ'רנוב

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 61242-08-18 מדינת ישראל נ' צ'רנוב(עציר)

בפני כבוד השופטת שוש שטרית

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: ודים צ'רנוב (עציר)

גזר דין

1. על יסוד הודאתו הורשע הנאשם באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: החוק) ותקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק.

2. על פי העובדות בכתב האישום בתאריך 26.8.2018 סמוך לשעה 5:30 בקיוסק "מרקט 24 שעות" בבאר שבע, בעת ש' ו' (להלן: המתלונן) ישב על כיסא בחזית הקיוסק, ללא התגרות מצדו, ניגש אליו הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול ואיים עליו בכך שאמר לו "אני היום קורע אותך, רוצח אותך" ובמעמד זה חבט במכות אגרופ בפניו ובפלג גופו העליון, בעט בו, דחף והפילו ארצה והמשיך לעשות כן בעוד הנאשם שרוע על הרצפה.

סמוך לאחר מכן, עזב הנאשם את המתלונן ומשהחל להתרחק ניגש אל המתלונן אדם שהיה במקום וסייע לו לקום מהרצפה. אז ניגש הנאשם למתלונן, ושוב חבט בפניו והפילו ארצה ובעוד שהמתלונן שוכב על גבו סטר מספר פעמים על פניו כשבאותה עת אותו אדם מנסה לגונן עליו מפני הנאשם. לאחר שהנאשם הרפה מהמתלונן והאחרון הצליח לקום ולעמוד על רגליו שוב המתלונן בעט בו באחוריו בעוצמה והדף אותו למרחק.

כתוצאה מהמכות שהוכה המתלונן נגרמו לו חבלות בדמות כחלון ואדמומיות סביב עין שמאל.

על פי המתואר בכתב האישום בתיק המצורף, בתאריך 9.11.2016 החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.3462 גרם ובסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1.4689 גרם, לצריכתו העצמית וללא היתר כדן.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש ונקבע כי כל צד יהא חופשי בטיעוניו, כמו גם יוגש תסקיר לעונש.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה כראיות לעונש תמונות בהן נראות החבלות שנגרמו למתלונן, רישומו הפלילי, כמו גם את גזרי דינו בת"פ 3018-12 ובת"פ 35977-11-14.

המאשימה העידה את המתלון במסגרת הראיות לעונש. המתלון בדבריו לבית המשפט תיאר "הוא יצא מהמכולת וישר נתן לי בום בום, היו שם אנשים...הוא דרך אותי, זרק אותי על הרצפה". המתלון סיפר כי נוכח חששו מהנאשם לא הגיש תלונה במשטרה אלא שזו הוגשה על ידי אחר שנכח במקום, תיאר חשש האוחז בו לעיתים "אני חי לבד, אני כל הזמן פוחד שיקרה לי אותו הדבר", בהינתן כי המעשים בוצעו לדבריו, ללא כל התגרות או סיבה אחרת "לא האמנתי יקרה לי דבר כזה, אני לא דיברתי איתו, אני לא מכיר אותו".

בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה לפגיעת הנאשם בערכים המוגנים של בטחונו האישי ושלמות גופו של המתלון כמו גם פגיעה בשלוות נפשו של המתלון נוכח האיומים שהופנו כלפיו. אשר לעבירת החזקת הסמים טענה לפגיעה בבריאות הציבור. אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים טענה כי זו משמעותית ביותר נוכח היעדר התגרות מצדו של המתלון אל מול עצמת האיומים והאלימות שנקט כלפי המתלון לרבות תוצאות הפגיעה בו שהתבטאו בכחלון והמטומה בפניו.

ב"כ המאשימה סברה כי מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בנסיבות ביצוען צריך וינוע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירת הסמים מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ המאשימה עמדה בהרחבה על כך שלנאשם הייתה הזדמנות להתעשת ולחדול ממעשיו, אולם זה בחר לחזור ולהכות את המתלון בעוצמה ותוך שהנאשם שוכב חסר אונים על הרצפה מבלי כל יכולת להתגונן בעצמו מול הנאשם.

אשר לעונש בתוך המתחם פרטה בעברו הפלילי של הנאשם וטענה כי זה מכביד ובעבירות דומות, הפנתה לשני מאסרים מותנים העומדים לחובתו של הנאשם אשר לא היה בהם להרתיעו, ועל כן עתרה לגזור את עונשו ברף הגבוה של המתחם תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר לעונש זה.

בתימוכין לעונש לו עתרה הפנתה לע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נ' ע.ד.** (6.6.2013) ולסעיף 58 לחוק העונשין וטענה כי במקרה דנן טעם מיוחד להצדיק חריגה מהכלל. בנוסף, עתרה להשית על הנאשם מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים, קנס ופיצוי הולם למתלון. בטיעונה בהקשר זה, הפנתה לתסקיר שירות המבחן אשר המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה בהינתן התרשמות שירות המבחן מהנאשם כבעל מאפייני אישיות אלימים, תפיסה עצמית קורבנית, אשר ניסיונות קודמים לשלבו בהליכים טיפוליים כשלו נוכח מאפיינים אלה.

5. מנגד, עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש כולל שלא יעלה על 12 חודשים, תוך שהמאסרים המותנים יופעלו חצי במצטבר וחצי בחופף כפי המדיניות הנוהגת בנסיבות דומות לפיהן הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר. הוסיפה ב"כ הנאשם בהקשר זה לציין בעובדה כי הנאשם כבר במסגרת חקירתו במשטרה הודה במיוחס לו והביע חרטה כנה, עליהם חזר גם בפני בית המשפט תוך שהוא מביע רצונו לפצות את המתלון על שגרם לו.

ב"כ הנאשם בקשה לתת משקל נכבד לנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר גדל בעזובה רגשית וחומרית, ללא דמות אב, כאשר אמו כמעט שלא נכחה בבית ואשר הדמות הדומיננטית בחייו, סבו, נפטר והותירו ללא כל סביבה תומכת ומכילה. באשר לטענת המאשימה כי הליכים טיפוליים קודמים נחלו כישלון, טענה כי בהיעדר תמיכה משפחתית ובהינתן כי מגיל צעיר נאלץ למצוא מקום לדור בו ולכלכל את עצמו לאחר שבית אמו נשרף, הרי שלא היה לו פנאי ומוטיבציה להליכים טיפוליים. עם זאת, ציינה בדבר התרשמות שירות המבחן בדבר מוטיבציה לשינוי אורחות חייו לאור שינוי נסיבותיו האישיות

נוכח נישואיו והולדת בתו לאחר שנים רבות של ניסיון ותמיכה ממשפחתו החדשה.

בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירות טענה כי הרקע לתקיפה היה דבר חשדו כי המתלונן גנב לו את הטלפון ובהינתן כי היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה, תקף את הנאשם. עוד טענה כי מבלי להמעיט בחומרת העבירה הרי שבבחינת הנזק הישיר חבלותיו של המתלונן הן לא ברף העליון ולפיכך עתרה לקבוע מתחם עונש הולם לכל האירוע שלא יעלה על 7 חודשי מאסר.

הנאשם לא יכול היה לומר דברו נוכח פרצי בכי במהלך הדיון. ממכתב בכתב ידו שהוגש לעיוני עוד קודם, חזר הנאשם לתאר את הצער וחרטה על מעשיו, חזר לבקש סליחה על העוול שגרם למתלונן וחזר להסביר כי עשה כן בהיותו שתוי ובדיכאון תוך שאיבד שליטה על מעשיו. על פי דבריו נראה כי שתי באותו לילה נוכח מצב דכאוני בו היה נתון, כשזמן רב קודם לביצוע העבירה נמנע משימוש באלכוהול וכי מדובר היה בכשל חד פעמי (התפתה לשתות אלכוהול) ובכך הביא על עצמו אובדן שליטה והתנהגות שגרמה לנזק למתלונן, אותו הוא מבקש לפצות כספית. הנאשם סיפר על הצורך שלו במשפחה חמה ותומכת, לידת בתו הבכורה לאחר מספר הפלות שחוו הוא ואשתו. כן תיאר בתחושותיו הקשות בלידת בתו כשהוא מאחורי סורג ובריה מבלי שיוכל לחוות את החודשים הראשונים לחייה. הנאשם ביקש שלא להחמיר בעונשו וליתן לו הזדמנות אחרונה, שכן כיום יש לו משפחה והוא מבקש לדאוג לה.

דין

6. בהתאם לעיקרון ההלימה, בקביעת מתחם העונש בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי המוגן בעבירות האוסרות אלימות מכל סוג הוא בראש ובראשונה - הגנה על חיי אדם, שלמות גופו וביטחונו האישי. ערכים חשובים לא פחות הם שמירה על כבוד האדם, חירות פעולתו ושלמות נפשו. האלימות היא בבחינת נגע שפשט והתרחב בחברה הישראלית ובתי המשפט מצווים לקחת חלק משמעותי במלחמה באלימות על כל גווניה וצורותיה. על הצורך בשמירה על הערכים החברתיים המוגנים ביחס לעבירות אלימות עמדו פעם אחר פעם בית המשפט בערכאות השונות. כך בית המשפט העליון בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן (10.11.09):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשתה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה".

על חלקם של בתי המשפט במלחמה בנגע האלימות, בדמות ענישה מוחשית עמדו בתי המשפט רבות ובין היתר בע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל אליו הפנתה התביעה:

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל

באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברית. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

7. **סקירה כללית של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות הכוללת איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממש מעלה מנעד ענישה רחב הנע בין מספר חודשים קצר ל - 24 חודשי מאסר ואף יותר.** כך נמצא בת"פ 3906-11-17 **מדינת ישראל נ' לוי (שלום ק"ש)**, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש, חבלה חמורה ואיומים, לאחר שביקש הנאשם מהמתלון לכבות את המוסיקה שבקעה מרכבו וזה בתגובה שאל אותו היכן ניתן לשמוע מוסיקה בקול רם, תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה בו במכות אגרופ בפניו אשר גרמה לו לשבר בלסת, בעט בו בכל חלקי גופו ואיים עליו שיעזוב את המקום תוך שהוא מרים אבן מהרצפה. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, תושב חוץ הנעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 34141-03-16 **מדינת ישראל נ' קוצ'טקוב (שלום ב"ש)** הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממש, בכך שאחז בשערות ראשה של אחותו הקטינה, הפיל אותה לרצפה ומשניסתה אמם להרחיק אותו מהקטינה חזר ומשך בחוזקה בשערות ראשה, נשך אותה בידה, חבט במכות אגרופ בחלקי גופה וגרם לה לחבלה של ממש. באותו מעמד איים הנאשם על הקטינה כי ירצח אותה תוך שהוא ממשיך לחבוט ולבעוט בה והוסיף ואיים עליה כי יהרוג אותה. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בין מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 14 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט הביא בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, עברו הפלילי, בין היתר בעבירות אלימות, וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, לאחר שהביא בחשבון כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברית תקופה של 5 חודשים ולאחר מכן במעצר באיזוק אלקטרוני משך 4 חודשים.

בעפ"ג 43606-01-15 **בצור נ' מדינת ישראל (מחוזי ב"ש)**, המערער הורשע בבית משפט קמא על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש, לאחר שאיים על המתלון (בן משפחתו) כי "יתן לו אחת בצוואר". לאחר מכן חבט בו במכות אגרופ וכתוצאה מכך נגרמו למתלון חבלות בדמות המטומות סביב העין ושבר באף בגינם נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. **בית המשפט המחוזי אישר את המתחם אשר נקבע על ידי בית משפט קמא הנע בין 9-20 חודשי מאסר** והגם שציין כי עונשו אינו מחייב התערבות מתקנת, הפחית את עונשו ל 7 חודשי מאסר לאור גילו, נסיבות חיים קשות וניסיונו להשתלב בהליך טיפולי.

בת"פ 23397-02-15 **מדינת ישראל נ' סונגרו**, הדומה בחלק מנסיבותיו למקרה דנן, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש בצוואת, בכך שבעוד המתלון הולך ברחוב ניגש אליו המתלון כשהוא תחת השפעת אלכוהול וללא כל סיבה שאל אותו אם הוא רוצה שידקור אותו. המתלון ענה לו שיירגע ובעט בו, בתגובה לכך תקף הנאשם את המתלון בכך שבעט בו ובעוד שהמתלון להתגונן הצטרפו לנאשם שניים אחרים וביחד תקפו את המתלון כשהוא שרוע על

הקרקה והם בועטים בו בכל חלקי גופו. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 14 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, משיקולי שיקום, 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. בערעור שהגיש הנאשם נוכח עונשם של האחרים, הופחת עונשו ל3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ 51264-07-14 **מדינת ישראל נ' סיימון פרץ** (שלום ב"ש), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו באיומים ותקיפה בכך ששלח למתלונן הודעת טקסט מאיימת וביום אחר חיכה הנאשם למתלונן ליד רכבו וכשהגיע תקף אותו בכך שהכה בו בראשו ובצווארו וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות בדמות פצעים בגופו. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בפועל.**

ברע"פ 8566/13 **אלכסיי טקצנקו נ' מדינת ישראל**, המערער אשר הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש ובתיק מצורף בעבירות רכוש, יחד עם אחר הבחינו במתלונן הולך ברחוב וללא כל סיבה מוקדמת התנפלו עליו, הכו אותו בכל חלקי גופו וגרמו לחבלות בפניו עד שנזדקק לטיפול רפואי. בית המשפט העליון הפחית את המתחם שנקבע על ידי **בית משפט קמא וקבע מתחם הנע בין 6 - 16 חודשי מאסר בפועל והעמיד את עונשו של הנאשם על 7 חודשי מאסר.**

בת"פ 48569-03-13 **מדינת ישראל נ' גדימוב** (שלום אילת), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים, לאחר שהתגלע סכסוך בין הנאשם למתלונן על רקע שימוש בשטח מגורים תקף הנאשם את המתלונן בכך שסטר לו והפילו ארצה. בהמשך, אחז בגרונו ואיים עליו כי יהרוג אותו וישבור לו את הרגליים, נטל אבן, השליך אותה מידו והכה בפניו באגרופים. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן נפוחות ופצעים בשפתיים. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, בעל רקע בריאותי פיזי ונפשי, 6 חודשי מאסר על תנאי.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים

8. על דרך הכלל, בעת קביעת מתחם העונש בעבירות אלימות יביא בחשבון בית המשפט את חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, יכולתו להימנע מהמעשה ומידת השליטה על מעשהו, את נסיבות ה"מעשה" ובכללם, עצמת האלימות והאם כללה אכזריות, תכנון והתארגנות מוקדמים, הנזק שנגרם והנזק הפוטנציאלי, האם העבירה בוצעה תוך שימוש בחפצים, לרבות נשק חם או קר, תוצאות התקיפה והרקע לביצועה.

מעשי הנאשם ונסיבות ביצועם, חמורים. המדובר במי שהפליא מכותיו במתלונן אותו הוא לא מכיר ובהעדר כל התגרות מצד המתלונן כלפיו. בשעת בוקר מוקדמת מאוד, ניגש הנאשם אל המתלונן שהיה בסביבתו סמוך לקיוסק, איים כי יקרע אותו, יהרוג אותו ומיד לאחר מכן החל להכותו באגרופים בפניו, בעט בו ולאחר שהפילו המשיך להכותו, הפסיק ממעשיו, אולם שוב החל להכות את הנאשם אשר בהמשך בסיוע של אחד העובדים בקיוסק קם על רגליו ואז שוב הכה בו הנאשם בכך שבעט בישבנו בעצמה בשלה נהדף המתלונן הרחק מהמקום.

נראה שהאירוע נמשך מספר דקות, והגם שהמתלונן לא נזקק לטיפול רפואי, עצמת האלימות ניכרת בדמות כחלון

ואדמומיות בעין שמאל של הנאשם כמצוין בכתב האישום וכעולה מתמונות של המתלון שם נראה פצע (קטן) באחת מכתפיו ופצע נוסף (קטן) בברך, שכל הנראה הוא תוצר של הפלתו ארצה על ידי הנאשם. בנוסף, והגם שאלה לא מוצאים ביטוי בכתב האישום, יש להביא בחשבון את מצבו הרגשי/נפשי של המתלון בעת שהותקף ומצבו הזה אף חודשים לאחר מכן, שהרי ברי שלא רק שכבודו נרמס אלא חרדה ובפחד אחזו בו בעת ההיא ואשר על השלכותיהם שיתף המתלון בדבריו בפני בית המשפט.

9. **אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירה**, עולה מהחומר שהובא לעיוני וטיעוני ב"כ הצדדים כי בין השניים כלל לא קיימת הכרות וגם לא קדמה לאירוע כל התגרות מצד המתלון בנאשם. עם זאת, אין מחלוקת כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות וטענתו כי זיהה בנאשם כמי שגנב ממנו את המכשיר הנייד שלו לא נסתרה.

בתי המשפט חזרו ועמדו על ההשפעות השליליות הנגרמות עקב שתיית אלכוהול לשכרה ועל הצורך בענישה מחמירה על מנת למגר תופעה זו, בייחוד בקרב צעירים ובני נוער אשר שותים עד דלא ידע, יוצאים לרחובות או למועדונים ומבצעים עבירות אלימות שתוצאתן קשות (ראו דברי השופט א' רובינשטיין ב ע"פ 10898/08 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 15.4.2010).

סביר להניח כי אילו לא היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, ועלה בליבו חשד כי המתלון הוא זה שגנב את המכשיר הנייד שלו, מטבע הדברים, יכולתו לברר בדבר מול המתלון לא הייתה נגרעת באופן ממשי כך גם לא שליטתו במעשיו. במילים אחרות, העובדה כי הנאשם תקף את המתלון כשהוא תחת השפעת אלכוהול וללא שליטה על מעשיו, עומדת בנסיבות המקרה לפני לחובתו, לחומרא, שכן אין חולק כי הנאשם נכנס למצב זה מתוך בחירה אישית ומודעות להשלכות האפשריות ממצב זה.

לצד הדברים האמורים, יש לתת את הדעת לכך שהגם שבנסיבות לפיהן הנאשם עשה את המעשה כשרצונו לעשות כן היה מוגבל נוכח השפעת האלכוהול כשבתוך כך חשד במתלון כמי שגנב את המכשיר הנייד שלו, ומעשיו נותרו חמורים - יש בנסיבות הללו ללמד כי אין מדובר במי שפעל מתוך אכזריות ורוע לב גרידא, מי שרק "חיפש" קורבן להתנכל לו להכות בו ולהשפילו והכל על מנת להשביע את יצריו האלימים. האלימות אותה הפנה הנאשם היא קשה וראויה לעונש ממשי ולכל גנאי, אולם יש גם לומר כי זו אינה מתאפיינת באכזריות (המוכרת לבית המשפט) שניתן לראות אצל בריוני רחוב מובהקים, אנטיסוציאליים אשר מחפשים קורבנות "סתם כך".

לקולא אביא בחשבון כי מעשיו של הנאשם לא כללו תכנון מוקדם או התארגנות, כמו גם העובדה כי התקיפה לא בוצעה תוך שימוש בנשק חם או קר.

בנסיבות המתוארות לעיל סבורתני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני - גבוה. אשר לעבירה של החזקת הסמים לצריכה העצמית (בתיק שצורף) פגע הנאשם בבריאות הציבור נוכח הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים, אם כי בשם לב לסוג הסם והכמות המזערית, הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך מאוד של עבירות

מסוג זה.

10. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, ולאחר שחזרתי ובחנתי את מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לחומרא ולקולא, הבאתי בחשבון את עצמת האלימות, הימשכותה ותוצאתה, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי נע בין 6-18 חודשי מאסר. אשר לתיק המצורף, בנסיבות המקרה - סבורתני כי מתחם העונש לו טענה המאשימה הינו הולם ועל כן הנני לקבוע את מתחם העונש הנע בין מאסר על תנאי ועד מספר קצר מאוד של חודשי מאסר שיכול יורצו בעבודות שירות.

העונש הראוי בתוך המתחם

11. בהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובמידה בה הן מתקיימות, זאת ככל שסבור כי יש לתת להן משקל בנסיבות המקרה. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר בענייננו מדבריו של הנאשם, מרישומי הפלילי, מתקיר שירות המבחן וטיעוני ב"כ הצדדים. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.5.09)).

12. הנאשם שנותן היום את הדין הוא צעיר בן 25, נשוי ואב לילדה בת שלושה חודשים אשר נולדה כשהוא נתון במעצר. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 12.3.2019, ועיקרו מבוסס על שיחות שקיים שירות המבחן עם הנאשם ועיון במסמכים משפטיים.

מהתסקיר עולה כי טרם מעצרו התגורר הנאשם עם אשתו ועבד מספר חודשים בתחום השליחויות. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי הוריו התגרשו זמן קצר לאחר שנולד וכבר אז נותק הקשר עם אביו. בגיל שנתיים לערך עלה לארץ מאוקראינה עם אמו סבתו וסבו. זמן קצר לאחר עלייתם ארצה נולדו לאמו שני ילדים ממערכת זוגית שהייתה לה. הנאשם שיתף בקשיי אמו לשמש דמות הורית עבורו, תיאר קשיי קליטה של המשפחה מבחינה תרבותית שפתית ותעסוקתית, את אמו כמי שנאלצה להעדר שעות רבות מהבית על מנת לדאוג לפרנסת המשפחה. עוד עולה מהתסקיר כי בגיל 13 לערך, סבו של הנאשם אשר שימש עבורו כדמות משמעותית בחייו נפטר, ומאז, נוכח קשר מרוחק רגשית מאמו ובן זוגה והעדר דמויות מבוגרות וסמכותיות ומכילות בסביבתו אשר יציבו גבולות להתנהגותו, חלה התדרדרות במצבו התפקודי שכלל שתיית אלכוהול, צריכת חומרים ממכרים, התחברות לחברה שולית, אלימות ומרדנות כלפי כלל המסגרות בהן שהה ומול גורמי סמכות בסביבתו. הנאשם סיים 11 שנות לימוד אשר לוו בקשיים לימודיים, בעיות התנהגות ומשמעת, היעדרויות ומעבר בין מסגרות חוץ ביתיות.

בהתייחס הנאשם לעבירות בהן הורשע שיתף הנאשם את שירות המבחן בכך שבמועד ביצוע העבירות היה שתוי וחשד במתלונן כי הוא זה שגנב לו את המכשיר הנייד.

לקולא אביא בחשבון התרשמות שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות מלאה מעשיו, הבין את חומרת מעשיו, הביע צער וביקש לפצות את המתלונן על הנזק שגרם לו.

לקולא אביא בחשבון את גילו הצעיר/ בגיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות עוד משחר ילדותו.

לקולא אביא בחשבון בהתרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם בפעם הראשונה בחייו הביע נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות, והגם שמדובר בהליך טיפולי בין כותלי הכלא, הרי זה מבורך ולא בכדי העריך שירות המבחן כי הנאשם יוכל להיתרם מכך. כך שלצד טענת הצודקת של ב"כ המאשימה לכך שניסיונות טיפוליים קודמים בעניינו של הנאשם כשלו נוכח התנהגותו האלימה והיעדר שיתוף פעולה מצדו (בעיקר בשנות נעוריו) נמצא כי הנאשם גילה ומגלה נכונות לטיפול, והוא משתתף בקבוצה לשליטה בכעסים במסגרת המעצר בו הוא נתון ואף צפוי להשתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות במסגרת מאסרו.

אביא בחשבון כי בהערכת גורמי הסיכון נמצא צריכת חומרים ממכרים ובעיקר אלכוהול כשבהקשר זה פרט השירות בכך שהנאשם מצא באלה מענה נוכח שגדל ללא דמות אב ובעזובה רגשית וחוסר פניות של אמו עבורו. אביא בחשבון גורם סיכון נוסף הנעוץ במאפייני אישיות ילדותיים ובלתי בשלים של הנאשם שהתבטאו בקשייו לבחון באופן ביקורתי התנהגותו והכשלים בהתנהלותו, נוכח היעדר מערכות תמיכה משמעותיות ומודלים הוריים לחיקוי ולהכוונה בחייו.

מנגד, אביא בחשבון כי בהערכתו את גורמי הסיכון התרשם השירות כי הנאשם בעל יכולות ביטוי ותקשורתיות תקינות, כי הנאשם מביע מוטיבציה כנה לשינוי אורחות חייו, בייחוד לאחר ולאור לידת בתו הבכורה, אשר באה לידי ביטוי ברצונו להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות בין כתלי הכלא לצד טיפול שהחל במסגרת מעצרו.

כן אביא בחשבון שבניגוד לעבר, כיום, לנאשם משפחה משלו, משפחה הכוללת את אשתו ובני משפחתה אשר דאגו להתייצב לכל הדיונים בעניינו ואשר ניכר כי הם אוהבים אותו ומהווים עבורו סביבה חמה ותומכת כמו שמעולם לא הייתה לו. בהקשר זה אוסיף בהתרשמות מהתרגשותו הניכרת של הנאשם עת אחז בזרועותיו את בתו התינוקת בסוף הדיונים תוך ביטוי דאגה חמלה ורגישות (אשר למרבה הצער לא נמצאו בעת ביצוע העבירות כאן, אם כי נראה כי זאת רק נוכח שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול אשר כידוע מקצין ברגשות ומאפיינים אלימים).

משקל משמעותי אתן להמלצת שירות המבחן אשר מחד הביא בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, קשיי להסתגל למסגרות השונות, עברו הפלילי, מאסרים שריצה כמו גם שימוש בחומרים ממכרים, ומאידך את החרטה הכנה על מעשיו והמוטיבציה הגבוה לשינוי, כך שלצד המלצה לענישה מוחשית ומאסר מותנה אשר יחדדו עבורו את השלכות מעשיו ויהוו גורם מרתיע, יובאו בחשבון השינוי המשמעותי במצבו האישי והמשפחתי של הנאשם והעובדה כי בעל מוטיבציה אמיתית לשינוי.

עוד אביא בשיקולים לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל 7 הרשעות קודמות בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים וכי שני מאסרים מותנים בעבירות אלימות מרחפים מעל ראשו. מנגד, ובהקשר זה, לקולא אביא בחשבון כי מתוך 7 הרשעותיו הקודמות של הנאשם, נמצא כי רק 2 הרשעות הן בעבירות אלימות, ולא רק.

האחת היא משנת 2015 בשתי עבירות של תקיפה סתם שבוצעו בשנת 2014. עיון בכתב האישום מעלה כי לאחר שבת זוגו של הנאשם, חברתה, וידיד שלהם חזרו מבילוי, הנאשם נתן לבת זוגו (היא אשתו כיום) מכה וכך גם לחברתה שהייתה עמה. הרשעה נוספת היא אמנם משנת 2015 אולם בעבירה של תגרה אותה ביצע הנאשם בשנת 2012 וכאן המקום להדגיש כי מפרוטוקול הדיון עולה כי עונשו של הנאשם נגזר ל 5 חודשים לאחר שלא נמצאה כל ראיה לכך כי הנאשם הוא זה שפגע ישירות במתלונן אלא רק השתתף בתגרה שהתרחשה סמוך למועדון בו בילה.

עיון כאמור, בעבירות אלימות מעברו של הנאשם במסגרת הרשעותיו בכלל מעלה כי אין מדובר בבירון רחוב, אלים ובעל קווים אנטיסוציאליים כפי שבקשה ב"כ המאשימה להציג בפניי. עברו הפלילי של הנאשם בתחום האלימות אינו מכביד כלל ולמעשה תומך במסקנתי כי תקיפתו המצערת את המתלונן בנסיבות ביצועה הגם שהינה רעה וקשה, אינה מלמדת על מי שהוא בריון בעל אופי רע אשר חוזר לבצע עבירות אלימות מסוג זה.

משקל משמעותי אתן להודאת הנאשם בעיקר בתיק דנן, בכל עובדות כתב האישום ללא שתוקן, ללא הסתייגות, ללא שקיבל הקלה מאת המאשימה. המדובר בהודאה מלאה, כנה, המלמדת עליו כי נטל אחריות מלאה על מעשיו והתחרט בכנות על מעשיו. הודאה אשר נראה מתבססת על רצון כן ואמיתי לשנות אורחות חייו. מעבר לאמור, בהודאתו, חסך זמן שיפוטי יקר ובעיקר את העדת המתלונן. עוד אביא בחשבון את לקיחת האחריות על מעשיו, החרטה הכנה שהביע בפניי ורצונו לפצות את המתלונן.

13. אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, הרי שבהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין יש להפעיל במצטבר לכל עונש, אלא אם יקבע, מטעמים שירשמו כי שתי התקופות כולן או מקצתן ירצו בחופף. בנסיבות המקרה שלפניי, בשים לב לעונש שייגזר על הנאשם, נסיבות חייו, הפגיעה המשמעותית של תקופת מאסרו על משפחתו הצעירה, הודאתו המלאה ללא שקיבל כל הקלה מאת המאשימה כמו מאות נאשמים אחרים במסגרת הסדרי טיעון - יש להצדיק חפיפה חלקית של המאסרים המותנים וכפי שנעשה מאות פעמים, על דעת אותה מאשימה בנסיבות דומות וחמורות הרבה יותר.

14. סיכום מכלול הדברים ושקלול השיקולים לחומרה ולקולה אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ 3018-12 אותו ירצה הנאשם בחופף לעונש שהושת עליו בתיק דנן.

ג. מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים מת"פ 35997-11-14 אותו ירצה הנאשם במצטבר לעונש שהושת עליו בתיק דנן, **סך הכל ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו.**

ד. 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם ירצה עונש זה אם יעבור על עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם ירצה עונש זה אם יעבור על עבירת אלימות מסוג עוון למעט עבירת איומים.

ו. הנאשם ישלם למתלונן (ע.ת/2) פיצוי בסך 10,000 ₪ וזאת ב 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.2019.

- ז. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ ב 2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.2019 או 5 ימי מאסר תמורתו. כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לתשלום הפיצוי למתלונן
- ח. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ שלא יעבור עבירת אלימות וזאת לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל 4 ימים.

שב"ס מתבקש להחתים את הנאשם על כתב התחייבות עוד היום במתקן הכליאה שבבית המשפט.

זכות ערעור על פי חוק תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, במעמד הצדדים.